

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

In Festo Visitationis Mariae Virginis. Evangelium Lucae I. Cap.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

FESTIVALIA.

Hec tibi non humana caro sed cognita fecit,
Nec talem genuit mortali sanguine mater,
Non ratio nouisse dedit uel mentis acumen,
Sed meus è summo Genitor patefecit olympos
Irradians mentem, & mysteria tanta reuelans,
Quæ paucis nouisse datum uirtute superna.
Hoc igitur dico uera tibi uoce uicissim,
Tu mihi Petrus eris, Petramq; ego nixus in istam
Aedificabo meam (quæ sacra Ecclesia) gentem,
In qua firma mei stabit confessio uerbi,
Et ualidis adeo firmabo uiribus illam,
Ut uis nulla hominum, nec porta potentis Auerni
Præualeat contra, uictam ne cuertere possit,
Stabit in æternos, sed non superabilis, annos,
Numine freta meo, uerbo fundata potenti.
At tibi Petre dabo claves, Cælestia Regna
Ut reserare queat, & firmo claudere nexus.
Quidquid & in terra uerbi uirtute ligabis,
Hoc erit in celo firma ratione ligatum:
Sic etiam in terra uerbo quæcunque resolues,
Sedibus æthereis eadem resoluta manebunt.
Hec tibi semper erit uerbo fundata potestas.

IN FESTO VISITATIONIS MARIAE VIRGINIS.
EVANGELIVM LVCAE I. CAP.

Q S ARGV-

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

Carpit iter uirgo grauidam uisitq; propinquum,
Carmine mox tollit magnificante Deum.



*MERcede MARie
dixi.*

Orta dies cælo fuerat, cùm uirgo Maria
Finibus exurgens patrijs occipit abire
Ad longè positam Iudei nominis urbem,
Elizabetha pio quid agat uisura labore,
Quam gestare graue prædixerat Angelus alium.
Hanc petit officio cognatam uirgo fideli.
Vtq; iter ingressa est longum, non multa morauit
Festinans cursu iuga per montana citato.
Iamq; dies cælo processerat unus et alter,
Et totidem soles ierant, cùm sedula uirgo
Hospita successit Iudæe mœnibus urbis,
Zachariæq; domum subiit, de more salutem
Elizabetha tibi dicens, dextramq; prehendit.

Virgi

FESTIVALIA.

Virginis ut uocem uerò Elizabetha recepit
Auribus, exemplò grauido quem uentre gerebat
Subsiliit letis in corpore gestibus infans,
Scilicet ostendens Domini se noscere Matrem.
Hic ipsa Elizabeth sacro iam numime plena
Tali fatidicam linguam clamore resoluit:
Sis benedicta mihi Mater Virgoq; Maria
Eœmineos inter coetus: benedictus & ille
Quem geris in casto latitantem corpore fructum.
Vnde mihi uerò ueniant tam grandia donas
Ut mater Domini per tam longinqua uiarum
Interualla procul ueniat, coramq; salutet,
Nec pigeat nostros illam subiisse penates?
Aspice ut audiui de te cognata salutem,
Auribus & sonuit tua uox gratissima nostris,
Protinus exiliit mihi uiscere conditus infans,
Læticiam de te nondum genitusq; recepit.
Dum loquor ista, nouum sub pectore sentio motū.
Siste puer, ne læsa mihi præcordia rumpas,
Quid faceres natus, nondum qui talia natus.
Tu uerò ante alias felix, & iure beata es,
Pectore quæ firmo credens ea uera putas;
Nuncius ætherea quæ rettulit Angelus arce,
Nec malefida tuam subiit dubitatio mentem.

Nunc

E V A N G E L I A

Nunc igitur fructu fidei donaberis amplio.
Omnia nam sicut ea, perficiuntur & in te,
Quæ Domini prædicta sacro prius ore fuerunt.
Hic incensa nouo circùm præcordia motu,
Extulit hanc uocem leto sermone Maria:
*Canticū
Mariæ.*
Magnificant animæ Dominum præcordia noſtra,
Spiritus & toto saliens in pectore gesit,
In Domino ueram nobis tribuente ſalutem:
Namq; humilem cœlo ſeruam reſpexit ab alto,
Nec deditiatus misera m Deus ipſe puellam.
Hinc genus omne hominum dicet me iure beatam,
Cunctaq; perpetuas tribuent mihi ſecula laudes.
Magna mihi fecit, rerum cui ſumma potestas,
Illiſ & ſanctum ſuper omnia ſecula nomem,
Fine caret bonitas Domini, procedit & uig;
In natos natorum, & qui naſcuntur ab illis,
Scilicet integris metuunt qui cordibus ipſum.
Exeruit fortem per facta potentia dextram,
Diſpergens homines elato corde ſuperbos,
Deposit multos ueteri de ſede potentes,
Rebus & angustis humiles euexit in altum.
In ſuper & largam dedit eſurientibus eſcam,
Omnigenum replens illos uirtute bonorum.
Diuitijs contrà plenos dimiſit inanes,

A14



FESTIVALIA.

Atq; suis frustra docuit confidere nummis.
Ipse recordatus patriæ bonitatis ab alto,
Israhel puerum summo suscepit amore.
Implevitq; simul studio promissa fideli,
Sicut erat nostris maioribus ipse locutus,
Imprimis Abrahæ gentiq; ipsius in eum.
TTalia cùm uirgo lètanti uoce peregit
Persoluens Domino laudum pro munere grates,
Obiicit, linguaq; sono cessante repressit.
Illa cognati simul & mirantur amici
Talia dicentem, uerbisq; insueta canentem.
Zacharias summo ueneratur honore propinquam,
Et rogat ut certum grauida cum coniuge tempus
Permaneat, nec tam subito cognata relinquit
Limina, quæ patrijs ueniens accesserit oris.
Paruit oranti mansueto pectore uirgo,
Iunctaq; cognatis Solyma permanxit in urbe,
Donec adimpletis ter cornibus aurea Phœbe
Viderat exactos totidem procedere Menses.
Hinc ubi tempus erat, Iudeæ rura relinquens
Ad patrios rediit cursu festina penates.

IN FESTO DIVISIONIS APOSTOLORVM,

EVANGELIVM MATT. CAP. X.

ARGV-